

TAMBORŮV MENUET

D G D A
Krajem se potlouká zbloudilý tambor
Chvěje se zimou a něco by sněd
Na polích cítit je dým z natě brambor

G D A D
Píše se rok tisíc sedm set pět

Kabátec, torna, klobouk na tři facky
S bubnem se vleče do neznámých míst
Za pasem namísto paliček klacky
V ruce má zežloutlý zmačkaný list

D G
Jak rád bych šel, má mademoiselle
Hmí
Za tebou domů a tam bych ti na spinet
A
Zahrál, já pro tebe napsal jsem menuet
Však bohužel, i kdybych chtěl
Můžu si sotva tak jednu z tvých siluet D
Nechat stejně jak náš svatební menuet zdát

Na cáru papíru nestojí slova
V dáli se ozývá kostelní zvon
Bývalý varhaník sní zas a znova
Jak z klapek dřevěných vyloudí tón

Menuet svatební napsat si odběh
Přes noc však odešel francouzský pluk
Bojí se nařčení, že by snad byl zběh
Navíc sem táhne vévoda Marlborough

Jak rád bych šel...

Někdy i ve válce štěstí směje
Ztracený tambor našel svůj voj
U ohně v ležení ruce si hřeje
Kolem prochází maršál Villaroy

Ze země sbírá to zažloutlý psaní
Co je to vojáku, bude se ptát
A tambor druhý den v desátou ranní
Na zámku bude mu svou skladbu hrát

Jak rád bych šel...

Uběhlo týdnů pár, sníh zdobí kraje
Tambor má na sobě civilní šat
Svatební menuet svý milý hraje
A tak se stalo, co mělo se stát